

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/45/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712011372
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Juraj Krupa
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5712011372.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Senát Krajského súdu v Žiline, zložený z predsedu senátu Juraja Krupu a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Milana Repáňa na verejnom zasadnutí konanom dňa 22.5.2014 v Žiline, o odvolaní obžalovaného U. P. proti rozsudku Okresného súdu v Martine č.k. 2T/158/2012-113 zo dňa 15.1.2014

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok. z r u š u j e sa vo výroku o treste.

Rozhodujúc podľa § 322 ods. 3 Tr. por., pri nezmenenom skutkovom stave, obžalovaný U. P., nar. XX.X.XXXX v T., bytom T., P. B. XXX/XX, živnostník, sa

o d s u d z u j e :

podľa § 364 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, § 56 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný peňažný trest vo výmere 200,- (dvesto) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje súd náhradný trest odňatia slobody 14 (štrnásť) dní.

odôvodnenie:

Citovaným rozsudkom Okresný súd v Martine uznal obžalovaného U. P. za vinného z trestného činu (prečinu) nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. a z trestného činu (prečinu) výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Skutkovým základom tohto rozsudku bolo zistenie súdu prvého stupňa, že obžalovaný dňa 18.6.2006 okolo 16.00 h. v areáli letiska obce O., okres Martin, po predchádzajúcej slovnej výmere fyzicky napadol T. L. a to tak, že T. L. nastriekal do očí neznámu slzotvornú látku a keď sa T. L. dal zo strachu na útek, tento behom prenasledoval asi 20 m a vyhrážal sa mu, že ho zabije a zároveň mu vulgárne nadával a neskôr od prenasledovania upustil, čím u poškodeného T. L., nar. X.X.XXXX, vzbudil dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční.

Za to bol obžalovaný odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 14 mesiacov (§§ 364 ods. 2, 37 písm. h/, 38 ods. 4, 41 ods. 1, 49 ods. 1 písm. a/, 50 ods. 1 Tr. zák.).

Proti všetkým výrokom rozsudku podal obžalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Potvrdil, že s T. L. mal výmenu názorov v súvislosti s výchovou dcéry, ale trestnej činnosti sa nedopustil. Domáhal sa zrušenia rozsudku a oslobodenia spod obžaloby.

Keď odvolací súd nerozhodol o odvolaní podľa § 316 ods. 1 Tr. por., podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Zistil tak, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Napadnutý rozsudok má všetky náležitosti, ktoré vyžaduje ust. § 163 a nasl. Tr. por. V odôvodnení súd vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona. Krajský súd sa s týmto rozsudkom stotožnil pokiaľ ide o zistenie skutkového stavu, tiež v jeho právnom posúdení.

Aj krajský súd je presvedčený, že obžalovaného usvedčil Michal L., ktorého výpoveď podporili policajti X. a P.. Tí potvrdili, že po ich príchode mal L. červené usazené oči a obžalovaný bol zúrivy a ešte aj pred nimi sa L. vyhrážal. Aj policajtom aj svedkyňi S. L. tvrdil hneď po udalosti, že sa mu obžalovaný vyhrážal a nastriekal mu niečo do očí. Takto nebolo dôvodu neveriť usvedčujúcej výpovedi L..

Keď okresný súd zistené konanie obžalovaného tiež správne právne kvalifikoval ako prečiny nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. a výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. zvažoval odvolací súd uložený trest.

V prvom rade bolo potrebné zohľadniť odstup času od spáchania činu. Dlhodobé prerušenie trestného stíhania a tým aj právnu neistotu obžalovaného nespôsobil obžalovaný, ale poškodený.

Okresný súd zistil u obžalovaného iba jednu priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. h/ - spáchal viac trestných činov), krajský súd však zistil aj okolnosť poľahčujúcu (§ 36 písm. a/ - spáchal trestný čin v ospravedliteľnom silnom citovom rozrušení), lebo bol presvedčený, že L. škodí jeho dcére. V takomto prípade potom nedošlo k úprave sadzby pri ukladaní úhrnného trestu.

Zvážiac všetky tieto skutočnosti a úvahy krajský súd na základe odvolania obžalovaného podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste. Pri nezmenenom skutkovom stave obžalovaného odsúdil podľa § 364 ods. 2 Tr. zák., s použitím §§ 41 ods. 1, 38 ods. 2, 56 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný peňažný trest 200,-Eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil súd náhradný trest odňatia slobody 14 dní.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadal súd najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má v prvom rade zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om.

Odvolací súd je presvedčený, že takto uložený trest má všetky predpoklady na splnenie svojho účelu, je primeraný a postačujúci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.